

Kovács Újszászy Péter

SÁRI

Zsebpénzből vetted a nyolchetes kölyköt.
Megláttad és ez jutott eszedbe: Sári.
Mikor középiskolába mentél, a városba költözött veled.
Utálta, hogyha szaladni kellett.
Eldobtad, csak nézte a labdát.
Esténként az öledben pihent,
tüskeszerű szőrszárait őrizték a ruhák.
Ahogy elérted a lépcsőházat, tudta, hogy jössz.
Fenekét billegetve örült a hosszú tanítási nap után.
Négyéves volt.
Hazavitted azon a nyáron is,
de ősszel már nem tért vissza a tömbházak közé.

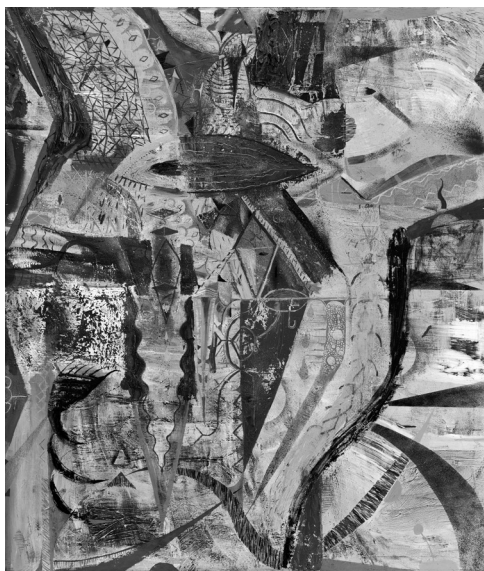
FICKÓ

A havasi legelőn szegődött mellé,
és az erdei ösvényen keresztül a terepjáróig kísérte apádat.
A hátsó ülésen vitte haza. Fehér volt, gömbölyű, de virgonc.
Elvira kölykeit nem sokkal korábban adták el.
A nyolcéves bullmasztiff sajátjaként nevelte.
Kamaszkorában harminc tyúkot ölt meg,
csipkedte a lovakat.
A lendülő paták vadabbá tették,
a veréstől szeme se rebbent.
Ha bezárták, átugrott a kerítésen,
kinyitott minden reteszt.
Héthónaposan szökött meg először,
mikor megpróbálta kötni, apád kezébe harapott.
Fürgét, a fiatal masztiffot nem provokálhatták.
Fickó nekiugrott.

Attól kezdve a konyhában tartották az ígéretes kant.
Sári négyéves volt azon a nyáron.
Jóhiszeműsége csalhatta Fickóhoz közel.
Nem tudott elfutni előle.

NAPLEMENTA

Közeleg az éjjel csillaghidege.
Fickó ugatása mély.
Morog, felhúzza az ínyét.
Csendben nézed, bosszúvágy nélkül,
mintha Sári elvesztése halvány emlék volna.
Közelebb lépsz. Mikor azt hinnéd, megnyugodott,
támad. Sebeid mentolos füvekkel ápolod.

*Gyógyító rituálé, 2023
(120 x 100 cm, olaj, vászon)*